

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XXVIII: Ἐραστής

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

ΟΕΩΚΡΙΤΟΥ

Ιλιον οἱ Μέρποσαιν, ἀστήγουτες Μεγελάδαι.
Χμῖν κῦδος ἄγακτες ἐμίνερο χῖος ἀοιδός.
Χμνήσας Περάμοιο πόλιν μὲν ὑπας Αχαιῶν,
Ιλιαλλες τέ μάχες, Αχελᾶτε πῦργον ἀνέψι.
Χμῖν αὐτὸν οὐ έγώ λιγον μεταίγματε μουσῶν.
Οἵ αὔταν πέρι χριθεὶ μὲν ἐμόδος οἰκος Λαάρχει,
Τοια φέρεω. περιλαν δὲ θεοῖς, κάκλισυ ἀοιδή.

Ιδύκινη χριστης, ΔΩΡΙΔΙ. ΔΙΗ
ορ-Ηεινσίου. Ιαμαλικόν, Ειδύλλιον κτλ.

Α Νήσ οις πλάσιοις ἀσηνέος ἡρατ' ἐφάβη,
Τὰν μορφὰν ἀπεθῶ, σὺν δὲ τόπον οὐκ ἔδι
ὅμοιος
Μίστη τὸν φιλέοντα, νούδε ἐν ἄμερον εἶχεν.
Κούκηδη τὸν ἔρετον, τίσ ἓν θέσσ, ἡ λίκα τόξα
χροσίκεστεῖ, πῶσ πικρά βέλη πρτὶ παιδία βάλλε.
Πάντα δὲ καὶ μύθιστο μὲν προσόδισιν ἀτηρές.
Οὐδέ τὸ τῶν πυροῦν πυραμύθιον, οὐκ ἀμαληρομα
χείλεος, οὐκ οὐασων λιπήσον σέλας οὐ ξεδδμαλοι,
Οὐ λόγοσ, οὐχὶ φίλαμα, σκεφθίζον τὸν ἔρετα.
Οῖσα δὲ θήρ όλαῖος οὐσιπεύκοι κωναγώσ,
Οὐτὸ πάντ' ἐπίσιτη πρτὶ σὺν Κροτόν. ἀελαδέ αὔτῳ
χείλεα, οὐκώρου μενὸν βλέπεν εἶχεν ἀνάγμαν,
Ταῦχολῆς τὸ πρόσωπον ἀμείβει, φεύγει δὲ τὸ χείλη

Τελυτός
Η καλός οὐρανός
Λοιπόν τούτο
Απέλθον
Καὶ κύτος
Αγρες περ
Λαίνε ποτί^ν
Λοιδίαταν
Καρφόλεω
Ενδι τούτο
Ξενόν τοστόν
Αλαρκεύη
Οὐλέκε το
Τοῖστας περ
Θεόνδυκο
Λαθιον καλ
Λεκούρεια
Αδεκάλην
Κυκλαδία
Ηέρα καιρού
Ανίκαταν κρη
Αλαρκό τὸ πα
Ουσόταν γέρε
Τοῖστας περ
Σταθήμη βρο

Τειν τὰς ὄργας πεικείμενος, ἀλλὰ νῦν πτωσ.·
Η καλὸς θέος παξ ἐρεθίζει μᾶλλον ἐρασάσ.
Λοίσιον οὐκ ἀνέκε τὰ σύκευα τὰς Κυδερίας.
Αλλ' ἐλθών ἔκ λαμπτήτη συγνοῖσμελάθροισ,
Καὶ κύσε τὰν φλοιάν, οὐπο δ' αἰνείκαρ φωνάρ.

Αγρει παῖ μὲν γένε, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας.
Λαμίνε παῖ νῦν ἐρωτος ἀγνοέσθε, μῶρα τοι ἕλθον
Λοίσια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν έροχ). οὐκ εἴτε πάρεσται
Καρφέθελω λυπτὸς κεχολωμερθε, ἀλλὰ βανήζω,
Ενδια τού μεν κατέκεντας, ὅπη λόγις ἡμῖν ἀπερπήν
Ξωὸν τοῖσιν ἐρώσει φάρμακον, ἔγδα τα λάθθε.
Αλλὰ καὶ νῦν ὅλον αὐτὸν λαβὼν πτήτι χεῖλος ἀμέλεω,
Οὐδέποτε τῷς, σβέασω τὸν ἐμὸν πόδον, ἀρπάχειρε
Τοῖσιν πεοῖσιν προσδύροις ἀδιτάχθομαι. οἷσι τοι μέλλον.
Θεόμδυν καλόν θέτι, νῦν ὁ χρέοντος αὐτὸν μνάνει,
Θεοὺς οὐ καλόν θέτι, οὐτε παχὺ πρέπει.
Λαβούν τοιείνον θέτι, μαρσύνεται ἀνίκα πιπει.
Α δὲ χιών λακά, μὲν τάκετῇ ἀνίκα παχθῆ.
Καὶ καλλιθεα καλόν θέτι παιδικὸν, ἀλλ' ὀλίγων ζῆ.
Ηξει καιρός ἐκεῖνος, οὐ πανίκα μὲν τοι φιλάσσεισ,
Ανίκα ταν κραδί μεν ὀπτεύμενος, ἀλμυρά κλεύσῃς.
Αλλὰ τὸ παῖ κανὸν θέτι πανύσταρον ἀλιύ πρέξον.
Οιωσόταν θέμενθών ἑρτημένον εἰν προσδύροισ
Τοῖσιν πεοῖσιν ιδεις, τὸν πλάμονα μήμε περέλθησ,
Στᾶδι μὲν βραχὺ κλαῦσον, ἀδιπειέσεις τοι μέλισσον,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Αῦτὸν τῷ χοίνῳ με, τῷ ἀμφιέβε έκ γεθέων σῶν (σοὶ,
Εἴ μιατά, καὶ κρύπτον με. τῷ λ' αὖ πύματρν μὲ φίλα
Καν νεκρῷ χάρεσθαι τὰ σὰ χρίλεα. μή με φοβαθῆς,
Οὐδὲν ναμαται γῆνει πινακάξας με φιλάσθος.

Χωματέ μοι κοίλαγονό μανικρύτει βύνερωται;
Καν ἀτίκη τῷ λέ μοι τίστε οὐδέσον ωφίλε κείσαι.
Ην μή γε ληστρός, καλέστι μοι ωλειεθείταιρο,
Τρεψθον τῷ τόδε γραμματα, τέ, τοι: σίχιοις χαράξω,
Τοῦτον ἔρως ἔκτειναι οδοιπόρε, μή πέσοντες κοστοσ,
Αλλά τας τόσε λεξου, κατηνέας εἶχοι ἐπεῖρον.
Ωλείπων, Αἴθεν ἔιλεν. ἐρεισάμφυος δὲ τῇ ρίχῳ,
Αχει μέσων οὐδὲν φοεδρὸν λιθὸν ἢ πίεται οὐτῶν
Τὰν λεπτὰν χοινίδια, έροχον δὲ ἐνέσαλλε τραχίλιον
Τὰν ἔφραστον λεπτάλιαν. Λετεκτρόλος, ήδη ἐκρεμάσθι,
Νεκρὸς δὲ λ' αὐτοῖς θύρας, καὶ τὸν νεκρὸν εἰλοι
Αὐλᾶς ζήιδας ιρτημείνον. οὐδὲ τυλίχθι
Τὰν φυχάν, οὐ καλαύσετε νέον Φόνον. άλλας τοι νεκρῷ
Εἴ μιατας παντού έμιανεν έφασικά. Κατηνε δὲ τῷ οὐλην
Γυμνασθων καὶ τῇλε φίλων ἐπιμάχθο λόρων.
Καὶ πτι τὸν θεὸν ήνθε τὸν υβεστε. Δαῖτηνας δὲ
Ισάτι ἀπέκριθες. έρως οὐδέτων έφύπηθεν,
Αλλαρ καὶ τώσελμα, κακὸν δὲ έκτεινεν έφασοι.
Αἴμα δὲ φοινίχθη. πασιδὸς δὲ έπεναχθο φονοι.
Χαρετε τῷ φιλέοντεσ, δὲ τῷ μισῶν έφονεύθα.
Σέργητε δὲ οὐκ μεθάίτες, δὲ τῷ θεός οἰστε μικάζειν.

ΕΙΣ

Οι Λεύθεας
Πάλαι φερόν
Στοινύθι
Δέσμητε καρ
Χάρην έρχονται
Επιτυχίαλ
Οδηγούσι
Εποπτούσι τοῖς
Οθηρίσιαν δ
Φοεδρός Κυθήρ
Τῷ Νέπτυνοι
Πάτητον κακίστω
Στόντε μηδον
Σι μα δεν άγριε
Οθηρίσιλεξε
Ομηρούσι Καθηρ
Διπλούσι σηνάν